

δπου ελαι αι οδοι ειναι σχεδον ομοιοι προς αλλη
λας, δαν δυνάται τις να συλλαβη ιδιαν κεντρικης συνοι-
κίας επαρχίας τινός. Είκοσι, τριάκοντα, και πολλακις
τεσσαράκοντα χιλιάδες ανθρωποι συγκεντρουνται εις
το αυτο σημειον ως εκ των υποθεσεών των, η των
αναγκών της πολυτελείας· και οι ανθρωποι ουτοι κι-
νουνται, συνωθουνται, υπαγουσιν, ερχονται εντος του
μερου διαστηματος των τεσσαρων η πεντε οδων. Τοι-
ουτη ειναι η συνοικία της *Αγορας των Λαχάνων*
εν τη Μαντούα. Βλέπει τις πολλακις εκατον ανθρω-
πων· ενωπιον του αυτο εργαστηριου συμπεριζομενους
και αναμενοντας μετ' ανυπομονητίας εκαστος την σει-
ραν του, οπως αγοραση το ζητούμενον· διότι πολλοί
εξ αυτων προτιμωσι μαλλον να επιστρέψωσιν οικιαδε
επρακτοι, παρ' ν' αγορασωσι παρ' αλλου εμπόρου τα
εβωνία των. 'Εν τούτω φαίνεται θρησκευτική τις εμ-
πιστοσύνη, αποκατασταθεϊσα ειτε δια της συνηθείας
ειτε δια κληθς του εμπόρου συμπεριφορας. 'Ο θαμέ-
νος (μυστερης) πορεύεται απ' ευθείας προς το δεινα
εργαστηριον. 'Ο εμπορος αναγνωρίζει τους αγοραστās
του από της μιās μέχρι της ετέρας άκρας της με-
γάλης άψιδος, και γνωσκει θετικώτατα οι προς αυτον
δυσθουνται.

'Η συνοικία αυτη, ητις ως ειρηται ουδέποτε κενου-
νται, θρύθει λαου την πρωτην της παραμονης των
Χριστουγέννων. 'Από πρωτες μέχρις εσπέρας η συνοι-
κία αυτη συχνάζεται απ' όλων των κατοίκων της πό-
λεως, οτινες διαβαίνουν πορευόμενοι εις την αγοραν.
Πλούσιοι, πτωχοί, πολιται, χωρικοί, κεφαλαιοϋχοι, ερ-
γάται, άνδρες, γυναίκες, παϊδια, όλιοι τρέχουσι προς
την γαστρονομικην εκείνην πλατειαν ητις τους περι-
περιμεινει κεισοσημένη μεγαλοπρεπώς ως δι ημεραν
επράστιμον. 'Απειροι κλαδοι δάρνης στολιζουσι τα
τήγματα, εφ' ων διαπρέπουσιν οι τυροί του Λοδι
(parmesan), των οποιων το φλεβώδες και διαλάμπον
κύταλον περικοσμεϊται δια φύλλων πρασίνων. Τα πλη-
ρη κητρινον βουτύρου βρελεια ιστανται υπό ημιφαριου
πυκνοτέρου και αυτης της χιόνος. Αί αλανισίδες, τα
γυρομήρια, αι τεταριχουμένοι γλωσται περιβάλλονται
επι λεπτοτάτου χάρτου δικτυοειδώς κεισομένον. 'Αγ-
νή μεγαλοπρεπή, αγαλματία και σκεύη άργιλλό-
πλαστα παντός είδους στολιζουσι την άψίδα. ενω αφ'
ετέρου οι σιτέμποροι, εκθέτοντες επι του προσθιου των
εργαστηριων των σωρους αλεύρου, σίτου, θρόμου, σίτου
Πουρκικου και ξηρούς φασόλους· ερυθρούς η μέλανας,
αποτελοϋσι, δια της ποιικιλίας των χρωμάτων, εικόνα
θαρμασίων.

'Η αγορά διαιρείται εις εξ η οκτώ σειρας μεταξύ
των οποιων πλατειται οδοι εισι κατασκευασμέναι δια
τους αγοραστās. Την πρώτην εξ αυτων κατέχουσι οι
επωπάλοι και ορνιθοπάλοι, τας δε λοιπας οι λαχανοπάλοι
και ανθοπάλοι. Εντος του πρασινίζοντος εκείνου περιβό-
λου, επι του οποιου, η πρωινή αυρα κατέρχεται οπως
επέλεθη ακολουθως φοροτισμένη του ηδυπαθοϋς άρω-
ματος των ρόδων και των ίων, των καλλιεργηθέντων
επράς δαπάναις εντος θερμών ανθοβώλων, τα πάντα
παρ', τα πάντα ευθυμία. Μυρία ηχηραι φωναί ανυ-
ψουντο συνάμα οπως αναγγίλωσι το εμπόρευμα και

προσκαλέσωσι τους αγοραστās, άμιλλώμεναι ένταυθ
μεταξύ των, τις να καταπιξη την άλλην· η δε νεα-
νική, δεξίτα και ευθυμος φωνή της μάγκας (gamin)
της Μαντούας, του τέκνου τούτου της θείας Προνοίας,
του έν αυτη και μόνη ελπίζοντος, διασχίζει την τύρην
εκείνην δια της άπλοικης λέξεως *καλάθι*. 'Η μάγκα
φέρει επι της βράχως τέσσαρα η πέντε καλάθια κρε-
μάμενα εκ ξυλίνου κρίκου άμελώς διατεθειμένου επί
του ώμου του. 'Επαναλαμβάνει δε την κραυγήν του
παίζων ένταυθ μετ' των συντρόφων του, και κλέπτων
καρπούς από τα γρα΄δια. Οτε δε η ριπή του οφθαλ-
μου του πολιτου μακρόθεν καλίστη αυτον, πιδά υπέρ
τα πλήρη ώων κάνιστρα, διασκελίζει δια μέσου των
εκ λαχάνων σωρών, υπερπηδά παν εμπόδιον, και πετā
προς τον κύριον του. Πληροί ακολουθως τα καλάθια
του με τās προμηθείας του αυθέντου, τον ακολουθεϊ
ως κυάριον, χωρίς ποτέ να συλλαβη την ιδεαν να τω
κλέψη τι, αν και τουτο τω ειναι λιαν εύκολον· φθάσας
δε εις την οικίαν του πολιτου, λαμβάνει παρ' αυτου
άμοιβην εκ δεκαπέντε η εικοσι λεπτών, και τον αποχαι-
ρετā παρακαλών αυτον να μη τον λησμονηση αν τυχόν
επανέλθη εις την αγοραν. 'Αφ' ου πεφροτισμένος πε-
ριβάλλη εντος χάρτου την μικράν του περιουσίαν και
εξασφαλιση αυτην εντος του θυλακίου του, επανέρχεται
εις την αγοραν, όπου ο αήρ αντηχει πάλιν εκ των κραυ-
γών του. 'Η ασχολία των δυστυχών άμα και ευτυχών
τούτων δυτων, ειναι μεγίστη κατά την παραμονην των
Χριστουγέννων. Κατ' εκείνην την ημέραν, την οποιαν
ο λαός άπειροί εις τās γαστρονομικās προετοιμασίας,
τα καλάθια των τιμώνται δια των ωραίων και πα-
χέων Ινδιανών της Μανθαναιας, δια των σπανίων νησ-
σών των οχθών του 'Αδίου, δια του ευμεγέθους σε-
λίνου του 'Αγίου Μαρτίνου, και των τοιούτων. 'Η
μάγκα γαυριά οσακις φερεί καλάς προμηθείας εμπρο-
σθεν και οπισθεν, κρεμαμένας από του κρίκου του,
ετις εν ώρα υπηρεσίας ταλαντεύεται χαριέντως επί
του ώμου του. Τότε ανυψοί την κεφαλήν αγερώχως
και ρίπτει βλέμμα περιφρονητικόν προς τους συναδέλ-
φους του εκείνους των οποιων το φορτίον δέν ειναι
τόσον βαρύ οσον το ιδικόν του. Οικειοποιείται τότε
τα καλάθια του, και δια της φαντασίας πλουτεϊ εκ του
έντος αυτων πλούτου. Τα υπό της φύσεως περιφρονη-
μένα ταυτα πλάσματα, παίζουσι με την δυστυχίαν,
άστειεύονται με αυτην, την χλευάζουσι ανα πάνταν
στιγμήν και την προκαλοϋσι να τα καταστήση δυσ-
τυχέστερα. 'Η μάγκα ειναι αλλόκοτον παιδιον!
παραδόξως πως πεινά μόνον όταν έχη λεπτά. Αί
λίβραι ειναι δια παντός εξωρισμένοι από το θυλά-
κίον του, και μολαταυτα εύρισκε πάντοτε χρήματα
δια να παίξη την *suicula*, παίγνιον άθλων, άπλοικόν
ως αυτό, καθ' ο, δια σιδηράς σφαιρας σκοπει, μεταξυ
ένενα επί γης οπών, την έν τω κέντρω. 'Η μάγκα
ειναι ηρωας, καθ' εκάστην εξερχόμενος νικητής εκ της
πάλης ταύτης· άμέριμνος, μη έχων ουδέποτε ουτε
προτεραιαν, ουτε επαύριον· δυστυχές ορφανόν παιδίον
αδιακόπως μαχόμενον εκ του συστάην κατά της
πενίας και χλευάζον τον ανταγωνιστήν του. Το
αλλόκοτον τουτο πλάσμα εθεσεν ο δημιουργός εν τω